

РЕШЕНИЕ

№ 6649

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6927** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета, чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 20124881 от 26.05.2021 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107-и състав по НАХД № 12786/2020 г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-014155/13.08.2020 г.. издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Л. Б. Х. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от две години на основание чл. 174, ал.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

С касационната жалба се релевират основанията по чл. 348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът счита, че районният съд не е спазил задължението за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото – в частност остават неизяснени въпросите кога е извършено нарушението, в колко часа Х. е управлявал процесното МПС и кога служителите на отдел „Пътна полиция“ при СДВР са били извикани и са пристигнали на място и кога лицето е било поканено да даде проба за алкохол. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт и потвърденото с него НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. В., който поддържа жалбата. Претендира разноски по делото.

Ответникът - СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му. Постановено е в съответствие с приложимите материалноправни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът намира за неоснователни наведените касационни основания.

От фактическа страна СРС е приел, че на 05.08.2020 г. около 00:40 часа в [населено място] жалбоподателят Л. Б. Х. управлявал лек автомобил „Р. К.“ с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движението от [улица]към [улица]. Пред бл. 61 водачът Х. бил спрян за полицейска проверка от полицейските служители при 04 РУ-СДВР свидетелят П. Д. и колегата му И. Д.. Полицейските служители проверили документите на водача Л. Х., като бил извикан за съдействие екип на 0”ПП”-СДВР. Н. Н., който пристигнал на място, предложил на водача Х. да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство А. Дрегер 7510 с фабр. номер 0206, но водачът Л. Х. отказал. Бил изготвен талон за медицинско изследване № 080003/05.08.2020г., в който било отразено, че Х. отказва да даде проба с техническо средство за употреба на алкохол, като Х. отказал да подпише талона, което било удостоверено с подписа на един свидетел.

Св. Н. Н. съставил на Л. Х. АУАН № 262560/05.08.2020г. за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като Х. отказал да подпише АУАН, което отказът му бил удостоверен с подписа на един свидетел.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното НП № 20-4332- 014155/13.08.2020г. от началник група към СДВР, 0”ПП” при СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от две години за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, за това, че е отказал да бъде проверен за употреба на алкохол в техническо средство А. Дрегер 7510 с фабр. номер 0206.

Видно от заповед № 8121 з-515/14.05.2018г. актосъставителят е компетентен да издаде АУАН, а началникът на група в СДВР, ОПП-СДВР е компетентен да издаде атакуваното НП.

От правна страна въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като

съответни по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни наказания. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на деца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП.

Решението е правилно.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушенията и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

СРС е анализирал събраните по делото доказателства - както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушенията, визирани в нормата на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДВП.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Нормата съдържа два отделни състава на административни нарушения: отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози. Осъществяването, на което и да е от горните две нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма. Видно от доказателства по делото, правилно въззивният съд е приел, че е налице първата хипотеза и същата е основание за санкционирането му по чл. 174, ал. 3 от ЗДВП.

Същевременно, няма данни да е изпълнено и предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, дадено по време на проверката, поради което и правната квалификация на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДВП в НП е вярна. Наказание е наложено за реализиран административно наказателен състав по чл. 174, ал. 3, предл.1 ЗДВП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП.

Словесно в АУАН и в НП ясно е описан отказ да бъде проверен с техническо средство, както и в НП изрично е посочено цифрово предложение 1 на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП, поради което несъмнено е за какво е ангажирана отговорността. Описанието на нарушението в обстоятелствената част на наказателното постановление съответства на дадената правна квалификация на деянието - отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, с което деяние осъществява състава на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДВП. Законодателят, в разпоредбата на чл. 174, ал. 3 предл. 1 от ЗДВП, е предвидил да бъде санкциониран

отказа на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство. Повдигнатото административно обвинение е за нарушението, което касаторът безспорно е извършил и за което е санкциониран.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административнонаказателното обвинение. Съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При условие, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - потвърждават я, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Обстоятелството, че докладната записка е с дата 04.08.2020 г. не се отразява на процесуланата законосъобразност на обжалваното НП. Неоснователни са наведените доводи на касатора в тази насока.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка, настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20124881 от 26.05.2021 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107-и състав по НАХД № 12786/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.